

Ezdráš-Nehemjáš
Dvacátý díl
Neh 12

1. Seznam předních kněží a levitů (verše 1-26)

Ve verších 1-9 jsou uvedena jména předních kněží a levitů z první vlny navrátilců. Je zde uveden místodržitel Zerubábel i velekněz Jéšua. K návratu první skupiny Judejců došlo v roce 539 př. Kr. za vlády perského krále Kýra Velikého (sr. Ezd 1,1-2,2).

Verše 10-11 nám předkládají rod velekněží, potomků Jéšuoých. Seznam velekněží začíná Jéšuoou a končí mužem jménem Jadúa (má se za to, že Jadúa úřadoval někdy kolem poloviny 4. století před Kristem). Eljašib byl Nehemjášovým současníkem, pomáhal při opravách hradeb (viz Neh 3,1nn). Verše 10-11 tvoří přechod k dalšímu seznamu.

Ve verších 12-21 nacházíme seznam předních kněží v době Jójakimově, což byl syn velekněze Jéšuy. Jsou uvedeni hlavní představitelé kněžských rodů. Rody jsou pojmenovány podle předních kněží z první vlny navrátilců. Mezi zde uvedenými jmény rodů a jmény praotců v prvním seznamu (verše 1-7) jsou mírné rozdíly, které snad byly způsobeny chybou při opisování textu.

Z veršů 22-26 se dozvídáme některé další informace. Ve dnech velekněží od Eljašiba dál byli představitelé levitů i kněží průběžně zapisováni, a to až do kralování krále Dareia. Vykladači si kladou otázku, zda šlo o krále Dareia II. (vládl 423-404 př. Kr.), nebo Dareia III. (vládl 336-331 př. Kr.). Už jsme si řekli, že velekněz Jadúa zřejmě úřadoval v polovině 4. stol. př. Kr. Vzhledem k této skutečnosti by se mohlo jednat o krále Dareia III. Dále se dozvídáme, že až do dnů Jóchanana, syna Eljašibova (patrně jiný Eljašib než ve verších 10 a 22) byli levité zapisováni do Knihy letopisů, pravděpodobně chrámové kroniky. Následují jména předních levitů. Jedná se o představitele levitů z doby Jójakima, Nehemjáše a Ezdráše. Jójakim byl synem velekněze Jéšuy a otcem Eljašiba, o kterém víme, že byl Nehemjášovým a Ezdrášovým současníkem. Seznam možná podává výčet jmen předních levitů za delší časové období. Účelem těchto seznamů pravděpodobně bylo ukázat souvislost Nehemjášovy generace s generacemi předchozími. Jedni dílo obnovy započali, druzí v něm pokračují. „Nelze kárat ty první, že dílo nedokončili, ani nelze druhé jen chválit, že je dokončili. Svůj podíl na tom mají všichni, a proto je správné, že je autor či redaktor knihy Nehemjášovy uvádí pohromadě.“ (Nový překlad Písma svatého, Starý zákon, Překlad s výkladem Svazek 7., Ezdráš-Nehemjáš-Ester) My jsme duchovně spojeni například se zakládající generací naší církve a sboru. Navazujeme na jejich víru, a na jejich zápas o duchovně probuzenou církev. Naše kořeny však sahají ještě mnohem hlouběji do minulosti. Vždyť i sami naši otcové chtěli vědomě navazovat na ty, kdo šli před nimi, zejména na Jednotu bratrskou. V roce 1905 vyjádřil bratr kazatel Alois Adlof toto vědomí duchovní návaznosti slovy: “Jsme pevně přesvědčeni, že máme tu v národě našem od samého Boha poslání a věříme, že i vznik hnutí toho, které my reprezentujeme, je částečné vyplnění modlitby našich otců, s nimiž duchovně souvisíme. Doufáme, že časem se pozná všeobecně, že ne formou udržíme spojení se slavnou dobou reformace české, ale Duchem a životem z Boha. Jen kdo jsou živi Bohu, jsou dědicové Jednoty Českobratrské.” (z knihy A. Adlofa *Nástin dějin svobodných církví křesťanských zvláště pak Svobodné reformované církve české*)

2. Posvěcení dokončeného díla (verše 27-47)

Ve verších 27-30 čteme o přípravách na slavnost zasvěcení hradeb. Jsou shromažďováni levité, jejichž úkolem bylo zpívat chvalozpěvy a hrát k tomu na hudební nástroje. Kněží obřadně

očisťují lid, hradby i brány. V tomto očisťování mělo jistě důležitou úlohu kropení krví obětovaných zvířat. „Podle zákona se skoro vše očisťuje krví a bez vylití krve není očisťení.“ (Žd 9, 22 ČEP)

Ve verši 31 vyprávění opět přechází do první osoby jednotného čísla. Tento oddíl Nehemjášova vyprávění končí ve verši 43. Nehemjáš sestavil dva průvody - děkovné sbory. Jeden se ubíral po hradbách směrem k jihu, druhý směrem k severu. Začínalo se pravděpodobně u Údolní brány, která se nacházela uprostřed západní části hradeb. Ezdráš se ubíral v čele prvního procesí. Nehemjáš šel s druhým průvodem, avšak nikoliv v jeho čele, nýbrž vzadu. Souviselo to snad s tím, že Nehemjáš na rozdíl od Ezdráše nebyl knězem. Oba sbory se setkaly na chrámovém nádvoří. Ozývaly se chvalo zpěvy a zvuk nástrojů. Byly přinášeny velké oběti. Zdůrazněna je radostnost této chvíle a slavnosti. Navzdory všem úkladům nepřátel bylo dílo dokončeno. Bůh dopřál Izraelcům zdaru. Tak a ještě více se budou jednou radovat všichni, kdo ve svém životě sloužili Kristu.

Od verše 44 až do konce kapitoly máme opět slova vypravěče. Dozvídáme se, že byli rovněž ustanoveni správcové skladů, kde se shromažďovaly dary lidu na provoz chrámu (sr. Neh 10,32-40). Dávání vyžaduje určitou organizaci a pořádek. Platilo to tehdy a platí to i dnes. Lid Judy se radoval z kněží a levitů. Ochotní Boží služebníci jsou pro Boží lid vždy důvodem k radosti. A tato radost pak bývá mocnou pohnutkou ke štědrosti a věrnosti v hmotné podpoře Božího díla. Je dobře, když se na Boží dílo dává s radostí a ne s nechutí (srov. 2K 9,7). V chrámě sloužili levité také jako zpěváci a vrátní, jak to kdysi nařídili králové David a Šalomoun (viz 1Pa 23-26). Na službu zpěvem je zde položen důraz, šlo především o chválení Hospodina. Zmínkou o Davidovi a Šalomounovi má být patrně vyjádřeno, že jde o návrat k původnímu fungování chrámu.

Aby veškerá služba v chrámě mohla pokračovat, dávali lidé zpěvákům, vrátným i ostatním levitům dávky ze svých úrod (viz opět Neh 10,32-40). Levité pak z těchto dávek oddělovali podíly určené áronovským kněžím. Tak se to začalo znovu praktikovat po návratu ze zajetí. A tak se to opět konalo za dnů Nehemjášových. Důležitou myšlenkou zde je, že jde o návrat k tomu, jak služba v chrámě měla fungovat původně. To je důležité pravidlo: Když se církev obnovuje, jde vždy o návrat k původním duchovním zásadám. Jde o návrat k původním zásadám vztahu ke Kristu. Ve zkratce je lze shrnout slovy: víra, láska a naděje (sr. 1K 13,13).

Otázky k zamyšlení a rozhovoru:

1/ V čem máme na předchozí generace věřících navázat a v čem naopak ne?

2/ Ke kterým duchovním zásadám se dnes obzvlášť potřebujeme vracet?